

Άριθμ. Πρωτ. 241

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2023

**Πρός
τόν Ἱερό Κληρο, τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως**

Μέσα σ' ἓνα ἀνάστατο κόσμο πού ταλανίζεται ἀπό ἀλλεπάλληλες ποικιλόμορφες κρίσεις, ὅταν ἤδη μαίνεται ἓνας πραγματικός θερμός πόλεμος καί μάλιστα μεταξύ ὁμοπίστων ὀρθοδόξων ἐθνῶν, ὅταν στή χώρα μας ἀκόμη δέν ἔχουν στεγνώσει τά πικρά δάκρυα τοῦ θρήνου γιά τό τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα στά Τέμπη, οἱ πιστοί χριστιανοί ἔχουμε ἀκόμη τό προνόμιο τῆς ἐλπίδας σέ πείσμα ὄλων αὐτῶν τῶν ἀρνητικῶν περιστάσεων πού λογικά προξενοῦν ἀπόγνωση καί διασπείρουν ἀπελπισία.

Ἄν μπορούμε νά διατηροῦμε τήν αἰσιοδοξία μας καί τό χαμόγελο στά πρόσωπά μας, αὐτό δέν ἀποτελεῖ δικό μας ἐπίτευγμα, ἀλλά χάρισμα τοῦ Θεοῦ καί οὐράνιο δῶρο.

Σέ αὐτό τό θεῖο χάρισμα μπορούμε νά μετέχουμε χάρη στήν πίστη πού βιώνουμε αὐτή τήν περίοδο μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πίστη αὐτή εἶναι ἡ πίστη στήν Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος.

Ἀπό ὅλα τά σημεῖα Θεοφανείας, τά ὀρόσημα στήν ἀνέλιξη τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό οὐσιαστικό ἐπίκεντρο, τό ἀσφαλές θεμέλιο πάνω στό ὁποῖο βασιζέται ἡ πνευματική μας ταυτότητα καί ζωή.

Ὀλόκληρη ἡ πίστη μας ἐκκινεῖ ἀπό τήν Ἀνάσταση γιὰτί, ὅπως διακηρύσσει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του, **«εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν»** καί τότε «ἐλεεινότεροι τῶν ἀνθρώπων ἐσμέν».

Ἄν ὁ Χριστός δέν ἔχει ἀναστηθεῖ πραγματικά, τότε δέν εἶναι ὁ Μεσσίας τῆς προσδοκίας τῶν δικαίων τῆς παλαιᾶς Οἰκονομίας, οὔτε Αὐτός πού διακήρυξε γιά τόν Ἐαυτό Του.

Στή περίπτωση αὐτή πιστεύουμε ἀπλά σ' ἓνα ὁμορφο ψέμα ἐγκλωβισμένοι σέ μιά ψευδῆ συνείδηση καί ἡ ζωή στήν ὁποία ἀποβλέπουμε καί προσπαθοῦμε νά βιώσουμε μέσα στήν κοινή ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι παρά μιά αὐταπάτη.

Ἐμεῖς, ὅμως, γνωρίζουμε ὅτι ἡ Ἀνάσταση εἶναι ἓνα πραγματικό γεγονός, γιὰτί γνωρίζουμε τόν Ἀναστημένο Χριστό.

Δέν τόν γνωρίζουμε, ὅπως τόν γνώριζαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι μέσα στόν συμβατικό ἱστορικό χρόνο, δέν τόν εἶδαμε στήν θάλασσα τῆς Γαλιλαίας, οὔτε στους δρόμους τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἐν πνεύματι, ὅμως, μέσα ἀπό τήν εὐαγγελική Ἀλήθεια καί ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας, καί γνωρίζοντάς Τον μέ αὐτόν τόν τρόπο, ὁμολογοῦμε μέ βεβαιότητα ὅτι Αὐτός πού νιώθουμε νά εἶναι σήμερα ζωντανός, ἀνέστη ὄντως ἐκ νεκρῶν.

Εἶναι πολλοί οἱ δρόμοι πού μποροῦμε νά συναντήσουμε τόν Ἀναστάντα, ὄχι μόνο τό μονοπάτι τῆς ἀβεβαιότητας καί ἀμφιβολίας, ὅπως ἐκεῖνο πρὸς Ἐμμαούς, ὄχι μόνο τό μονοπάτι τῆς ἐλπίδας καί ἀναμονῆς τῶν ἑνδεκα πού ἐπέστρεψαν στή Γαλιλαία, ἀλλά ἀκόμα καί τό μονοπάτι τῆς ἄρνησης, ὅπως ἐκεῖνο τοῦ ἀποστόλου Παύλου πού βρῆκε τό Χριστό στό δρόμο πρὸς τή Δαμασκό, ὅπου πήγαινε σάν διώκτης γιά νά φέρει καταστροφή στους Χριστιανούς.

Εἶναι, λοιπόν, ἐνδεχόμενο νά συναντήσουμε τόν Χριστό ὅπουδῆποτε. Ὅπου καί ἂν ὁδηγεῖ ὁ δρόμος μας, ἄς κοιτάξουμε τό πρόσωπο πού μυστικά βαδίζει δίπλα μας, μπορεῖ νά εἶναι ὁ Χριστός «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ», ἔτοιμος καί πρόθυμος νά μᾶς ἀποκαλύψει τό μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπινου προορισμοῦ μας ὑπό τό πρίσμα τῆς ἀναστάσεως.

Ἄς μή νομίσουμε, λοιπόν, ὅτι τό ἀνέσπερο φῶς ἀνέβλυσε ἐκ τοῦ Ζωοδόχου Τάφου μόνο ἐκείνη τή νύχτα τοῦ πρώτου Ἀναστάσιμου Πάσχα. Τό φῶς ἐκεῖνο φέγγει καί σήμερα ὡς «φῶς ἰλαρόν ἁγίας δόξης» ὡς «τό φῶς τό ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενονον εἰς τόν κόσμον».

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τή σύνεση νά περιπατοῦμε στό βίο μας μέ τή βοήθεια καί καθοδήγηση αὐτοῦ τοῦ φωτός, ὥστε νά εἴμαστε καί νά παραμείνουμε «**τέκνα φωτός**» καί τότε ὁ Ἀναστημένος Κύριος δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει ποτέ μόνους στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς καί ἡ Ἀνάσταση θά φωτίζει τίς ψυχές μας καί αἰώνια ἡ χαρά θά γεμίζει ὀλόκληρο τό εἶναι μας.

Ἀναστάσιμα ἐναγκαλίζομαι ὅλους σας, προσφέροντας σας τόν μοναδικό χαιρετισμό «**Χριστός Ἀνέστη**» καί ἐγκάρδια σᾶς εὐχομαι ὑγεία, δύναμη, ἀντοχή καί κάθε εὐλογία ἀπό τόν Σωτήρα Χριστό.

Ἔτη πολλά εὐλογημένα, ἀναστάσιμα καί εὐφρόσυνα.

**Ὁ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης σας
† Ο ΘΗΒΩΝ, ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΛΙΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**